

N.F.S. Grundtvig “Hyrderne ved Bethlehem”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.23, maj 2024

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1846 (SJ: 865)

Andre udgaver

VU *Værker i Udvalg* 10

GSV *Grundtvigs Sang-Værk* 4, nr. 161

Teksten er etableret af Katja Gottlieb

Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Katja Gottlieb, redigeret af Emilie Karner Hansen og Krista Stinne Greve Rasmussen

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning ph.d. Jesper Tang Nielsen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2025

|A:193 |GSV:209

Hyrderne ved Bethlehem

- 1 |VU:164 Nat i Østen er ei saa lang
Som her ved Juletider,
Ei det fyger, som her, i Vang,
Og ei paa Iis man skrider,
Dog trækker kiøligt tilmarks det der,
Som i det tidlige Foraar her.
- 2 Kiølig trak det paa Marken vild
Ved Bethlehem fra Norden,
Hyrder otte sad om en Ild,
Og vaaged over Hjorden,
Da Talen faldt paa de gamle Ting
Og hvordan Alt dog gaaer sært omkring.

- 3 Talen faldt paa Kong *Davids* By,
 Og paa hans Vovestykke;
 Stort det Gamle og smaat det Ny,
 I Sang, i Daad og Lykke,
Det fandt de Unge: det saae man grandt,
Det var en Sorg, men det var dog sandt.
- 4 |VU:165|*Davids Søn*, sagde En af dem,
 Vi ventet har saa længe,
 |GSV:210|Nys jeg mødte i Bethlehem,
 Omringet af Byens Dreng,
En Davids Søn med sin Venneviv,
Af Reisen træt og af Kulde stiv.
- 5 |[A:194]|Hedning-Herren i *Rom* det bød:
 Til Mandtal hver sig melde!
 Davids-Sønnen som Træl adlød,
 Ihvad det end tør giælde:
To Liv kanskee, for det gryer ad Dag,
Thi bleg var Kvinden og saare svag.
- 6 Husvild stod han paa Davids Grund,
 Saae op til Himlens Bue,
 Klart paa faldende Føde hun,
 Det var en Ynk at skue,
Jeg kvalde i mig da knap det Raab:
Forældet Storhed! forlorent Haab!
- 7 Engle-Syner og Seers-Røst,
 De læses op af Bogen,
 Raad til Frelse og Ord til Trøst,
 De peges paa bag Taagen,
Men Vinter-Natten er kold og mørk,
Og Livet øde som *Ethams* Ørk!
- 8 Graa og gammel var *Jonathan*,
 Han hørde Ungdoms-Talen,
 Fast i Troen paa Gravens Rand,
 Han blussed i Midnats-Svalen!
Saa bruser, han sagde, den unge Vin,
Den sprængde mangen en Kande fin!
- 9 *Hvor* var du eller jeg dengang,
 Da Lys blev født i Mørke!
 |[A:195]|Kan vi Stjernernes Morgensang,
 |GSV:211|VU:166|Og har mod Gud vi Styrke?

Kan Daarskabs Ord, som en Taagesky,
Fordunkle Ordet: bliv Lys paany!

10 Juda-Bjerget gjenlød ifjor
 Af Sang om Engle-Syner,
 Stumme Læber fik stærke Ord,
 Saa lysner det og lyner,
Bebudes høit med en Tordens Røst:
Nu Syvdags-Lyset opgaaer i Øst!

11 *Bethlehem* er der peget paa
 I Skriften med Guds Finger,
 Hvad i Dvale som Fugl der laae,
 Skal fare op paa Vinger;
Den Davids Søn med sin Venneviv,
Kanskee det giælder al Verdens Liv!

12 Alle lytted, men Gubben tav,
 Og Alles Øine stirred,
 Trindt omkring var et Straalehav,
 Saa Baalet sank og dirred,
Hvor nys det blussed, en *Engel* stod
Og dølged Ild med sin Straalefod.

13 Venner! sagde Guds Engel bildt :
 Hvorfor er nu I bange?
 Kilde-Væld kun er Budskab mit
 Til lutter Frydesange,
Thi han, som Jorden gjør sjæleglad,
Er født til Verden i Davids Stad.

14 *Jesus Christus*, den Davids Søn,
 Vor Frelser fra al Fare,
 Født er han, ligger svøbt iløn
 I Krybben, tag det vare!
[GSV:212] Fra Himlen høit kommer Julebud,
Nu Ære være den Guders Gud!

15 *[VU:167]* “Ære være den Guders Gud!
 Nu daled Fred til Støvet,
 [A:196] Glæden springer af Svøbet ud,
 Som Blomsten og som Løvet!”
Saa lydt og sødt under Sky det klang,
Som alle Stjernernes Morgensang!

16 Himmel-Klarhed og Engle-Sang,

Dem gav os Gud med Freden,
Efter-Skin de og Efter-Klang
Har trindt i Christenheden,
Hvor Aand har Mæle og Sang har Væld,
Hvor Øine tindre hvert Julekvæld!

17 *Kirke!* du er vort Bethlehem,
Og alle Smaa derinde,
Eftersom det er sagt til dem,
Skal deres Frelser finde,
Med Juledags-Evangelium,
I Hjerte-Kammerets Krybberum!

N. F. S. Grundtvig.
